

اعلامیه مطبوعاتی

سیاستمداران فرانسوی و جنگ آن‌ها علیه اسلام؛ در واقع مسئول اصلی حملات وحشیانه با انگیزه نژادپرستانه علیه زنان مسلمان در فرانسه هستند!

(ترجمه)

در 18 اکتبر 2020م، دو زن مسلمان مکرراً توسط دو زن فرانسوی در پارک "چامپ دی مارس" زیر برج ایفل پاریس مورد ضربات چاقو قرار گرفتند. قربانیان ادعا کردند که مهاجمان به آن‌ها "اعراب کثیف" خطاب کرده و بعداً در جریان حمله به آنان گفتند: "به خانه‌تان در کشور خودتان برگردید." و هم‌چنین تلاش برای پاره کردن حجاب آنان نیز کردند. یکی از این زنان مسلمان شش جریحه چاقو داشته برداشته و به دلیل زخم‌هایش در بیمارستان/شفاخانه تحت درمان قرار گرفت، در حالی که قربانی جوان سه بار با ضربات چاقو مجروح شد بود. علی‌رغم ماهیت وحشیانه و قصد آشکارای این حمله، پولیس/بازرس فرانسه در ابتدا عاملان این حمله را به جای اقدام به قتل ناشی از نفرت مذهبی و نژادپرستانه، به یک حمله ساده که با استفاده از سلاح تشدید شده بود، متهم کرد.

این حادثه هولناک تنها یک نمونه‌ی کوچکی از مشکلات بزرگ‌تر و پنهانی است که ریشه در نژادپرستی و اسلام‌هراسی دارد جامعه فرانسه را به ستوه آورده؛ البته این امر ناشی از نفرت مذهبی و خصومت شدید نسبت به مسلمانان می‌باشد که این دشمنی آشکارای مردم توسط سیاسیون و رسانه‌های فرانسه از طریق حملات فتنه‌انگیز بی‌وقفه آنان بر ضد اعتقادات و ثقافت اسلامی، تحریک و برانگیخته می‌شود. خطابت بسیار شدید تفرقه‌انگیز، احساس برانگیز و دوقطبی آن‌ها، مانند صحبت در مورد "جدایی‌طلبی اسلامی" در کشور و مبارزه علیه "اسلام رادیکال"، به‌طور موثر به اقدامات نژادپرستان و بیگانه‌ستیزی کمک و متداول نموده و به آنان برای اعمال هیولای (مسوخ شده)شان توجیه خوبی را فراهم می‌سازد.

سال گذشته، امانوئل ماکرون، رئیس‌جمهور فرانسه، در سخنرانی خود به مردم فرانسه صدا زد تا با شناسایی "چیزهای کوچک که به فاجعه‌های وحشتناک تبدیل می‌شوند" برضد "این اسلامیت مخفی که فرزندان فرانسه را فاسد می‌کند" برخیزید. هم‌چنین در بیانیه خود گفت که این جنگ با ملت "در مکاتب/مدرسه، وظیفه و در محیط زنده‌گی روزمره ما" جریان دارد. در عین حال، وزیر امور داخله اش لیستی مزخرف و پوچی را از آنچه به نظر او علائم بالقوه "رادیکالیزاسیون" است، از جمله نمازهای "منظم و متظاهر (جماعت‌های عید و جمعه)"، ریش داشتن و عدم بوسه زدن مرد با زن در هنگام سلام دادن را ارائه کرد. وی هم‌چنین با تمسخر پیشنهاد داشت که راه‌روهای غذای حلال (طبق شریعت اسلامی) و کوشر (طبق شریعت یهودی) در سوپرمارکت‌ها به جدایی‌طلبی در فرانسه کمک می‌کند. اصطلاحات تعریف نشده و مبهم مانند "رادیکالیزاسیون، اسلام‌گرایی و تجزیه‌طلبی" به‌طور هدفمند برای لکه‌دار کردن اسلام به‌طور خاص به عنوان مسئله خطرناک و خطرناک استفاده می‌شود. این بدنام‌سازی مسلمانان به عنوان "دشمن در درون و یک جامعه مظنون" به دلیل اعتقادات و اعمال مذهبی آن‌ها، شباهت‌هایی زیادی با رفتار یهودیان در آلمان نازی دارد، که نشان می‌دهد یک مرز نازک بین حکومت سکولار و فاشیسم وجود دارد.

علاوه بر این، ماکرون و دولت ضد مسلمان وی مجله شارلی ابدو و حملات پاریس و مسئله کشته شدن معلم فرانسوی ساموئل پاتی را مسلح کرده اند تا از طریق "سیاست ریشه‌زدایی" تهاجمی‌شان عقاید بی‌ضرر اسلامی که در مغایرت با ارزش‌های لیبرال سکولار

قرار دارد را تلفیق کنند، مانند رد توهین به پیامبر محبوب ما صلی الله علیه و آله وسلم، که موجب تفرقه و خشونت می شود یعنی در برابر توهین پیامبر صلی الله علیه و آله وسلم همگی خاموش بنشینند و آن را آزادی بیان خطاب کنند!

آن ها به دلیل اقدامات چند نفر، با بستن مساجد و سازمان های مسلمانان و حمله به هزاران خانه و مشاغل/تجارت های مسلمانان، از چنین ادعاهای جعلی برضد تمام جامعه مسلمان استفاده کرده اند. این در حالی است که مردم مسلمان را به جرم دفاع از اعتقادات مذهبی و پرهیزکاری از رذالت و فحاشی و حمله مجازات می کنند و هم چنین بر دهن آنان بخاطر صدا بلند کردن در برابر بی کفایتی های بی شمار سکولاریسم، مهر سکوت را به جبر می زنند. هدف این است که یک فضای ترس در اطراف مسلمانان ایجاد شود و بر آن ها فشار وارد نموده و محکم شان بگیرد تا مجبور شوند آن ها اعتقادات اسلامی خود را کنار بگذارند و ارزش های لیبرال سکولار را که جای تعجب نیست ناکام مانده تا مسلمانان را به طور ثقافتی قانع بسازد، به جبر در اذهان شان تزریق می کنند. فرانسوا بورگات دانشمند سیاسی فرانسوی، با تفسیر دقیق دیدگاه دولت استعماری فرانسه نسبت به مسلمانان و اسلام، چنین اظهار داشت: «یگانه مسلمان خوب مسلمانی است که دیگر مسلمان نیست.» هدف روشن است، ایجاد نسخه ای از اسلام که در یک چارچوب سکولار محدود قرار بگیرد و دیگر به عنوان دین الله سبحانه و تعالی شناخته نشود.

این سیاستمداران فرانسوی نسبت به این واقعیت کاملاً کور هستند. این نظام سکولار آن ها است که بذر تفرقه، نفرت و ترس را در بین جوامع کاشته است که بر امنیت و سلامت همه افراد تأثیر می گذارد و همین امر زنان مسلمان را در صف مقدم قربانی نژادپرستان و اسلام هراسان قرار داده است. این نمونه ای از چگونگی سکولاریسم یک ایدئولوژی نادرست است که نتوانسته است ملت ها را متحد کند یا جوامعی را ایجاد کند که همگی به طور مساوی احساس احترام کنند و قادر به زنده گی کردن در یک هارمونی و هم آهنگی باشند. بنابراین تعجب آور است که جمعیت مسلمانان در غرب به طور فزاینده ای ارزش های فاسد و معیوب آنان را به طور عمد رد کرده و دین هدایت کننده ی اسلام را به عنوان هویت و مسیر زندگی خود پذیرفته اند؟!!

داکتر نسرين نواز

رئيس بخش زنان دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحرير

شماره صدور: AH / 007 1442

12 ربیع اول 1442 ه.ق

29 اکتبر 2020م

مترجم: داکتر زکریا